

Ганущак М., Канівець С. здобувачі вищої освіти*
Державний біотехнологічний університет

РОЗВИТОК МОТИВАЦІЇ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ ДО ПРОФЕСІЙНОГО ЗРОСТАННЯ

Формування мотивації до професійного зростання у здобувачів вищої педагогічної освіти відіграє ключову роль у підготовці висококваліфікованих фахівців, здатних адаптуватися до вимог сучасного освітнього середовища. Мотивація до професійного зростання у педагогів-майбутніх викладачів включає цілу низку внутрішніх і зовнішніх факторів, які сприяють їхньому саморозвитку і досягненню професійних цілей. Згідно з дослідженням Smith (2021), мотивація до навчання є складовою процесу професійної самореалізації, оскільки вона сприяє усвідомленню студентами значення своєї професії і стимулює їхню активну участь у навчальному процесі [1]. Підвищена мотивація зростає з появою чітких професійних цілей, які стають основою для ефективного навчання та освоєння педагогічних знань. Johnson і Lee (2020) акцентують на важливості внутрішньої мотивації як джерела натхнення і стимулу до безперервного вдосконалення. Студенти, які мають внутрішню мотивацію, орієнтовані на досягнення високих результатів і здатні самостійно розвивати свої професійні компетенції [2]. На формування мотивації здобувачів педагогічної освіти впливає багато чинників, як зовнішніх, так і внутрішніх. Наприклад, Peterson (2019) зазначає, що навчальне середовище, яке підтримує особисті інтереси та потреби студентів, позитивно впливає на їхнє прагнення до професійного зростання. Важливим елементом мотивації є підтримка з боку викладачів і застосування інноваційних методів навчання, таких як використання інтерактивних технологій [3.5]. Brown та його колеги (2022) досліджували, як рівень підтримки з боку освітнього закладу впливає на мотивацію студентів. Вони дійшли висновку, що інтеграція технологій, забезпечення доступу до ресурсів та можливість отримання практичного досвіду мотивують студентів до активного залучення в навчальний процес [4]. Існують різноманітні методики, які сприяють формуванню та зміцненню мотивації здобувачів педагогічної освіти. Green (2020) підкреслює важливість застосування інтерактивних методів, таких як робота в малих групах, проєктне навчання та практичні заняття, що сприяють підвищенню зацікавленості та формуванню відповідальності за власний професійний розвиток [6]. Методики зворотного зв'язку також є дієвим інструментом для підвищення мотивації. Згідно з Davies (2021), студентам необхідно надавати регулярний зворотний зв'язок щодо їхніх успіхів та недоліків, що допомагає їм вчасно коригувати свої

*Науковий керівник – Золотарьова С. А., канд. с.-г наук, доцент

дії і досягати поставлених цілей. Методи зворотного зв'язку можуть включати як індивідуальні консультації, так і групові обговорення, що сприяють розвитку комунікативних і аналітичних навичок у майбутніх педагогів [6]. Особливе значення також має менторство, де досвідчені педагоги діляться своїм досвідом і допомагають студентам визначити свої професійні цілі. Davies (2021) зазначає, що менторство сприяє розвитку рефлексивного мислення, завдяки чому здобувачі краще розуміють свої сильні та слабкі сторони. Професійна практика надає здобувачам педагогічної освіти можливість застосувати теоретичні знання на практиці, що значно підвищує їхню мотивацію до зростання. Дослідження Miller і Roberts (2021) показує, що студенти, які мають можливість проходити професійну практику, краще розуміють особливості педагогічної діяльності та вимоги, які ставляться до викладача [7]. Практика дозволяє студентам отримати реальний досвід у взаємодії з учнями, що стимулює їхню зацікавленість у розвитку професійних компетенцій. Вони здатні ідентифікувати свої потреби у додатковому навчанні, що підвищує їхню самостійність і відповідальність за свій професійний розвиток. Це створює основу для формування внутрішньої мотивації до самовдосконалення. Таким чином, мотивація до професійного зростання у здобувачів педагогічної освіти є складним і багатофакторним процесом, який залежить від підтримки освітнього середовища, інноваційних методик навчання і можливостей для практичного досвіду. Підтримка з боку викладачів, застосування інтерактивних методів і професійна практика є невід'ємними складовими формування мотивації, яка є основою для їхнього подальшого професійного розвитку [8.9].

Список літератури:

1. Smith, J. Формування професійної мотивації у майбутніх педагогів // Педагогічна освіта: теорія і практика. 2021. Т. 3, №2. С. 123–135.
2. Johnson, T., Lee, H. Вплив внутрішньої мотивації на академічну успішність студентів педагогічних спеціальностей // Журнал педагогічних досліджень. 2020. Т. 7, №5. С. 56–78.
3. Peterson, R. Сучасні технології як засіб розвитку професійної мотивації // Психолого-педагогічний огляд. 2019. Т. 12, №4. С. 41–52.
4. Brown, L., Evans, K., Parker, J. Вплив навчального середовища на мотивацію здобувачів вищої освіти // Міжнародний журнал педагогіки. 2022. Т. 6, №2. С. 225–240.
5. Green, S. Інтерактивні методи викладання у формуванні професійної мотивації майбутніх педагогів // Педагогічні науки. 2020. Т. 18, №2. С. 89–105.
6. Davies, M. Рефлексивні завдання та їх роль у професійному зростанні студентів // Педагогічні перспективи. 2021. Т. 5, №1. С. 98–110.
7. Miller, R., Roberts, N. Значення професійної практики у підготовці педагогів // Професійна освіта. 2021. Т. 9, №3. С. 62–79.
8. Пономарьова М. Мотивація до педагогічної професійної діяльності майбутніх викладачів вищої освіти. Психолого-педагогічні проблеми вищої і середньої освіти в умовах сучасних викликів: теорія і практика : матеріали VII Міжнародної науково-практичної конференції (Харків, 16 – 18 березня 2023 р.) / Харк. нац. пед. ун-т імені Г. С. Сковороди. 1162 с С. 914-915.

9. Пономарьова М.С., Золотарьова С.А., Євсюков О.Ф., Засядьвовк А.О. Місце мотиваційного навчання в освітньому просторі, Вісник науки та освіти, № 11(17) (2023): [https://doi.org/10.52058/2786-6165-2023-11\(17\)](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2023-11(17)).

УДК 633.11:631.84:631.559(477.4)

Горбань Р. О., здобувач вищої освіти*
Державний біотехнологічний університет
e-mail: lenagudym1990@gmail.com

РІВЕНЬ УРОЖАЙНОСТІ ОЗИМОЇ ПШЕНИЦІ ЗАЛЕЖНО ВІД РІВНЯ УДОБРЕННЯ АЗОТНИМИ ДОБРИВАМИ В ЛІСОСТЕПУ УКРАЇНИ

Збільшення виробництва зерна – одна з найважливіших задач подальшого розвитку сільського господарства в усіх природно-кліматичних зонах України. Від її вирішення залежить задоволення зростаючих потреб населення в продуктах харчування і розвитку галузі тваринництва. Пшениця озима – цінна культура в польовій сівозміні і хороший попередник для ряду культур (кукурудза, соняшник, буряк та інші, в тому числі і рису. Велике і організаційно-господарське значення пшениці озимої. Це, по-перше, перенесення на осінній період значної частини посівних робіт, що зменшує завантаженість у період весняної сівби. По-друге, більше раннє дозрівання озимої пшениці, в порівнянні з якими культурами, зменшує напруженість і збиральних робіт, дає можливість уникнути літньої засухи. Більш раннє збирання озимих дає можливість якісно підготувати ґрунт для наступної культури сівозміни [61, 126, 177].

Важливим фактором забезпечення високих врожаїв якісного зерна майбутнього року є раціональна система удобрення.

При внесенні збалансованої дози мінеральних добрив під заплановану врожайність культури можна отримати приріст врожаю 13,5 % тобто 6,8 ц/га зерна, при цьому додаткові витрати на внесення добрив складуть на 648,5 грн./га.

Мета роботи дослідити вплив азотного живлення на формування врожаю озимої пшениці в Лівобережному Лісостепу України.

Польові дослідження були виконані на кафедрі генетики, селекції та насінництва Державного біотехнологічного університету, в умовах Навчально-наукового виробничого центру «Дослідне поле».

Підготовка ґрунту, включаючи основний та передпосівний обробіток, здійснювалася відповідно до науково обґрунтованих рекомендацій для умов Харківської області. Попередниками озимої пшениці на дослідних ділянках виступали чорний пар, суміші чини з сочевицею та соя. Передпосівну культивуацію виконували культиватором КПС-4 на глибину 5-6 см.

*Науковий керівник – Гудим О. В., канд. с.-г. наук, доцент